

Personalia

GÂNDURI DESPRE PROFESORUL MIHAI DRECIN, LA MOMENT ANIVERSAR

Profesorul Mihai Drecin, prorector al Universității din Oradea, împlinește în noiembrie frumoasa vârstă de 75 de ani. Mai bine de jumătate de secol din viața sa, profesorul Mihai Drecin a pus-o în slujba învățământului universitar orădean. Domnia Sa face parte din generația de specialiști care au pus umărul la construirea citadelei universitare orădene, după reînnodarea spiritului academic în orașul de pe Crișul Repede, la mijlocul anilor 1960, ai secolului trecut. În toată această perioadă, universitarul Mihai Drecin s-a dovedit a fi un model al profesorului și un excelent propovăduitor al lucrului bine făcut.

Carierea profesională a domnului Mihai Drecin se aseamănă cu cea a specialistului complet, care de-a lungul vieții a depus o muncă susținută în direcția cunoașterii istoriei românilor din Epoca Modernă și din Epoca Contemporană. După absolvirea Facultății de Istorie a Universității din Cluj în 1967, istoricul Mihai Drecin a ocupat un post de preparator la Catedra de Istorie a Institutului Pedagogic din Oradea. Ulterior, Domnia Sa a urmat un *Cursus honorum* specific învățământului universitar, devenind asistent, iar, mai apoi, lector universitar al Facultății de Istorie-Geografie, până în 1979. În anul 1978, și-a susținut teza de doctorat, realizată sub coordonarea regretaților profesori Mihail P. Dan și Iosif Kovács. Era o realizare științifică remarcabilă, prin aceasta profesorul Mihai Drecin arătând că are calități remarcabile și de cercetător, recunoscute de mediul academic.

Desființarea Facultății de Istorie-Geografie a Institutului Pedagogic din Oradea l-a determinat să se îndrepte spre învățământul preuniversitar. Activitatea Domniei Sale acolo nu a trecut neobservată, astfel că în 1983 a primit distincția „Profesor evidențiat”, alături de aprecierea unanimă a colegilor, care s-a materializat în alegerea sa ca director al Liceului Pedagogic din Oradea.

După reînființarea studiilor universitare la Oradea, în 1990, profesorul Mihai Drecin a revenit în cadrul Facultății de Istorie-Geografie a Universității din Oradea. În contextul noilor începuturi, domnul profesor a depus eforturi susținute în direcția impunerii unei note de academism autentic în mijlocul transformărilor explozive a instituției universitare orădene din anii 1990. Tocmai această

implicare l-a propulsat în conducerea la vârf a tinerei universități, în calitate de prorector, funcție deținută între anii 1992 și 1998.

Prezența profesorului Drecin în fruntea Universității din Oradea au adus o notă de academism și un echilibru atât de necesare în contextul noilor începuturi universitare. Domnia Sa a luat parte la cele mai importante decizii care au condus la dezvoltarea Universității din Oradea și la conturarea drumului pe care aceasta avea să-l urmeze în deceniile care au urmat. Îmi aduc aminte cu bucurie de zilele când desfășuram activități de management academic sub coordonarea prorectorului Mihai Drecin.

Domnul profesor Mihai Drecin s-a aflat și în fruntea Departamentului de Istorie, funcție pe care a deținut-o între anii 2002 și 2008. De asemenea, în anul 2000, alături de profesorii Sever Dumitrașcu și Barbu Ștefănescu a făcut parte din echipa care a pus bazele studiilor universitare doctorale în domeniul Istorie la universitatea noastră. Înainte de pensionare și-a pus toată experiența și profesionalismul pentru dezvoltarea Școlii Doctorale de Istorie, din poziția de director al uneia dintre cele mai importante structuri doctorale din cadrul Universității din Oradea. A fost locul în care calitățile Dumnealui, munca susținută, dublate de o anumită rigoare și sobrietate, s-au evidențiat atât în relația cu studenții doctoranzi, pe care i-a implicat în multe dintre acțiunile organizate, cât și cu colegii pe care i-a sprijinit în plan științific național și internațional.

Activitatea de la catedră și de la școala doctorală au fost dublate de munca științifică, una de o mare vizibilitate. Activitatea științifică a profesorului Mihai Drecin însumează un mare număr de conferințe și prelegeri, emisiuni de radio și de televiziune, de fiecare dată intervențiile sale demonstrând un profesionalism desăvârșit.

În anul 2009 profesorul Mihai Drecin s-a pensionat. A rămas însă în cadrul Departamentului de Istorie și a Școlii Doctorale în calitate de profesor asociat, fiind alături de noi și la 10 ani după acel moment. Domnia sa și-a continuat atât activitatea de predare, cât și pe cea de cercetare, lucruri care ne arată că nu s-a pensionat cu adevărat.

Profesorul emerit Mihai Drecin își continuă munca de investigare a trecutului cu multă aplecare și seriozitate, în special în cercetarea istoriei economice și a celei bancare, unde este o autoritate în plan național și internațional. Morbul cercetării istoriei financiar-bancare i-a fost insuflat de profesorul univ. dr. Bujor Surdu. Mai apoi, profesorul Mihai Drecin și-a continuat activitatea de cercetare a savantului clujean. Teza de doctorat a Domniei sale, susținută în 1978,

intitulată *Monografia Băncii „Albina” din Sibiu (1871-1918)*, demonstrează din plin acest lucru. Mihai Drecin a dovedit o fidelitate exemplară pentru investigarea acestui domeniu de cercetare, reușind chiar instituționalizarea lui, prin diverse reuniuni științifice. Cel mai cunoscut demers în acest sens fiind Simpozionul cu tema *Muncă, bani, bănci, cultură și politică*, care a ajuns la ediția a XIV-a sub coordonarea Domniei sale.

Pentru Universitatea din Oradea, Profesorul Mihai Drecin a fost, este și va rămâne unul dintre profesorii care au ridicat standardele de calitate la nivel de excelență. Pentru toate acestea, în calitate de rector, mă bucur și apreciez foarte mult acest lucru. Tocmai de aceea, atunci când coordonatorii acestui volum, mi-au propus să scriu un text la acest moment aniversar, am făcut-o cu multă bucurie și mai ales mândrie, pentru că am putut așterne pe hârtie câteva gânduri prin care să evidențiez personalitatea unuia dintre cei mai importanți profesori pe care i-a avut Universitatea din Oradea.

La Mulți Ani, Domnule Profesor Emerit, Mihai Drecin!

Prof. univ. dr. ing. habil. Constantin BUNGĂU
Rectorul Universității din Oradea

A FI PENTRU A ȘTI – A FI PENTRU A ÎNȚELEGE – A FI PENTRU A CUNOAȘTE CU PROFESORUL MIHAI DRECIN!

A-l caracteriza pe profesorul Mihai Drecin este o întreprindere dificilă, dar în același timp foarte facilă, fie ca i-ai fost student, cunoscut, partener, coleg sau prieten. Dificultatea de a-l caracteriza rezidă în faptul că îți trebuie să ai capacitatea de a pătrunde în firea și gândirea profesorului, ceea ce nu este prea ușor, având în vedere că domnia sa nu poate fi lesne pus într-un tipar personalizat, care nu prea îngăduie comparații.

Totuși, fiind unul dintre cei care-l cunoaște pe domnul Profesor Mihai Drecin de aproape patru decenii, pot să spun că m-am aflat în cel puțin 3 ipostaze de relaționare – cunoscut, partener și coleg; nu știu dacă am ajuns cu dânsul la o relație de prietenie, însă una de respect reciproc am avut-o totdeauna. Aceste ipostaze pe care le-am menționat mă aduc în situația de a-l putea caracteriza pe profesorul Mihai Drecin cu destulă ușurință, chiar dacă demersul meu poate fi încărcat de o undă de subiectivism având în vedere că, atunci când vorbești de o persoană împreună cu care ai împărtășit ani buni de activitate, ai tendința unei idealizări. Asumându-mi această undă de subiectivism, eu cred că Profesorul Mihai Drecin face parte din acea categorie de intelectuali care întrunește cele trei atribute din titlul acestui eseu – există pentru *a ști*, există pentru *a înțelege* și există pentru *a cunoaște*.

Cine a relaționat cu dumnealui a remarcat ușor dorința dânsului de *a ști*, însă o dorință care a fost dublată totdeauna de *a ști* în mod riguros, cuantificabil nu numai prin măsura, dar și prin calitatea de *a ști*.

Cine a relaționat cu profesorul Mihai Drecin, a constatat că dumnealui a avut o foarte mare dorință de *a înțelege*, ceea ce știa, ceea ce se întâmplă în jurul său, ceea ce se transmitea ca informație pe diverse canale.

Cine a relaționat cu dumnealui și-a dat seama că are o putere foarte largă de *a cunoaște*, prin ceea ce știa și înțelegea, prin conexiunile pe care le stabilea și prin capacitatea de a genera soluții la diversele situații și probleme din societate în general.

Dacă i-ai fost student – am fost martor la diverse situații de relaționare a dumnealui cu studenții – ai fost ridicat la rangul de

partener de dialog, chiar de la modul de adresare – *dumneata Domnule Student X*. Ca student ai fost în situația în care dumnealui îți cerea să cauți să înveți pentru a ști, exact cu aceeași rigoare pe care și-o impunea sieși în *a ști*. Însă nu se oprea aici, pentru că te aducea în situația de a-ți crea mediul propice pentru *a înțelege* și, evident, pentru a aplica cele ce te-a învățat, îndemnându-te către *a cunoaște*.

Dacă i-ai fost cunoscut sau partener profesorului Mihai Drecin, amintește-ți că ai ajuns să *știi* că este o persoană discretă, de încredere și foarte responsabilă. Am avut ocazia să îl cunosc în aceste două ipostaze când eram colegi în învățământul preuniversitar și când am simțit, ca tânăr dascăl, că pot să cer un sfat sau un ajutor profesional pentru a ști mai bine cum pot să-mi perfecționez munca și a ști ce se întâmplă. Am avut ocazia să aud aceleași aprecieri de la cunoscuți, parteneri sau adversari politici, care îi apreciau calitatea pe care o pune în relațiile sociale. Capacitatea dânsului de a *înțelege* lucrurile și situațiile diverse, cu tot subiectivismul inerent, s-a răsfrâns asupra cunoscuților și partenerilor prin dorința de a întoarce pe toate fețele orice problemă înainte de a lua o decizie. Prin acest mod de a fi, profesorul Mihai Drecin s-a impus ca personalitate în rândul profesorilor din preuniversitar nu numai până la venirea sa la universitate, dar și în continuare. Dorința dânsului de *a cunoaște* nu s-a rezumat doar la a observa realitățile locale, naționale și internaționale sau de a exprima puncte de vedere critice împărtășite cunoscuților și partenerilor, ci a căutat prin toate mijloacele la îndemână să se implice direct fie prin luări de poziții, acțiuni concrete, fapt care i-a atras simpatia cunoscuților și partenerilor, dar și respectul adversarilor, care i-au apreciat franchețea și onestitatea.

Dacă i-ai fost coleg – și din această ipostază pot să spun că am relaționat în cei 25 de ani de universitate, fie din postura dumnealui de profesor cu experiență și prorector al universității, fie din postura mea de profesor cu mai puțină rutină și apoi de decan – ai trăit aceeași experiență pe care am trăit-o personal. Niciodată nu s-a împiedicat de poziția funcției în relația cu colegii, fie că s-a aflat el într-o funcție, fie ca au fost colegii lui în funcție. Și într-o ipostază, dar și în alta, profesorul Drecin a fost același exigent cu sine însuși, dar cerând aceeași exigență și celor ce i-au urmat în funcții. Și într-o ipostază și în alta elementul primordial care a contat a fost armonia și echilibrul moral în instituție.

Chiar dacă pot să spun că nu mi-a fost prieten, în sensul restrâns al cuvântului, prin tipul de relaționare pe care am avut-o în cele

Între istorie națională și istorie europeană

aproape patru decenii, am perceput în multe dintre interferențele noastre acte de încredere, sinceritate și altruism, care stau la fundamentul unei prietenii. Prin acestea îl socot pe profesorul Drecin în cercul larg de prieteni, însă cu un loc special în multe momente ale vieții mele.

Acum, la un moment de bilanț important din viața domnului profesor Mihai Drecin, îi doresc să continue să fie același om dornic să *știe*, să *înțeleagă* și să *cunoască* așa cum a fost toată viața și să ne fie mereu aproape, fie că îi suntem studenți, cunoscuți, parteneri, colegi și de ce nu, prieteni!

Prof. univ. dr. Ioan HORGA
Decanul Facultății de Istorie,
Relații Internaționale, Științe
Politice și Științele Comunicării